

Malý zázrak na Ranči setkání v režii zdravotní sestry Kateřiny

Když budete vnímaví k přáním lidí kolem sebe a nebudete litovat času, abyste je pomohli vyplnit, můžete napomoci malým zázrakům. Tak jako se to povedlo zdravotní sestře Ošetrovatelské služby Charity Opava Kateřině Střížové u politického vězně komunistického režimu Antonína Zelenky.

Antonín Zelenka toho za čtyřiaředesát let svého života zažil mnoho. Jeho osudem se stala letadla, která poznával na plzeňském letišti jako nuceně nasazený během druhé světové války. Aby se vyrovnal svým vzorům, kterými byli čeští vojáci létající v Anglii u 313. československé stíhací peruti RAF, nastoupil v říjnu 1945 do Letecké vojenské akademie v Hradci Králové, kterou úspěšně absolvoval v červnu 1948 v hodnosti poručíka. Pak přišli k moci komunisté a už v říjnu 1948 byl pro politickou nespolehlivost propuštěn z armády a v dubnu 1949 zatčen, vyslýchán a bit agenty Obranného bezpečnostního zpravodajství v Brně a odsouzen za spolčování proti republice. V letech 1949 až 1954 se stal muklem v uranových dolech v Jáchymově a v Kladně. Po propuštění pracoval až do penze ve Stavebním podniku v Opavě, ale mnozí si jej pamatují také jako talentovaného muzikanta, který léta doprovázel svatební obřady v Hradci nad Moravicí i jinde. Po roce 1989 byl rehabilitován, povýšen do hodnosti plukovníka ve výslužbě a stal se předsedou Konfederace politických vězňů v Opavě.

Ještě jednou pohladit koně po chrápi a ucítit jejich vůni

Dnes už na to vše Antonín Zelenka jen vzpomíná, chatrné zdraví mu nedovolí vycházet ven. Domů se o něj přichází dvakrát denně postarat pečovatelské Charity Opava a třikrát týdně za ním dochází na rehabilitace také zdravotní sestra Ošetrovatelské služby Charity Opava Kateřina Střížová.

Té jednou během pravidelné rehabilitace vyprávěl o svém dětství a mládí v Vladislavi u Třebíče kde měli jeho rodiče malé hospodářství a kde otec provozoval povoznictví a pracoval s koňmi v lese. „Pan Zelenka mi vyprávěl, jak celé dětství prožil s koňmi a povzdechl si, že mu už zdravotní stav asi nikdy nedovolí, aby mohl alespoň ještě jednou ucítit tu jejich typickou koňskou vůni a pohladit je po chrápi,“ vzpomíná Kateřina Střížová na chvíli, která stála na počátku jednoho nádherného setkání. „Sama mám koně hodně ráda, plním si svůj dětský sen a učím se na nich jezdit na Ranči setkání v Nových Sedlicích, který provozují manželé Štivarovi,“ vysvětluje. Nejprve ji napadlo, že osuší jednoho z koní látkovým kapesníkem a přinese panu Zelenkovi domů alespoň tu koňskou vůni, která by mu připomněla časy dětství, když cestování už je pro něj velmi náročné. Nakonec ale zavolala dceři pana Zelenky a zeptala se, zda by přece jen nezorganizovali návštěvu pana Antonína Zelenky přímo na ranči. „Rodina nadšeně souhlasila, a protože se znám s majitelem ranče Benem Štivar, domluvila jsem se i s ním,“ dodává Kateřina Střížová. To ještě nikdo netušil, jaká další překvapení je v Nových Sedlicích čekají.

„Koně poznali, že jsem se s nimi přijel rozloučit...“

„Hodně jsem se těšil, ale ani zdaleka mne nenapadlo, jak překrásný zážitek je přede mnou. Na louku v ranči, kde se pásli čtyři urostlí koně, nás přišlo celkem sedm, já jsem byl na vozičku,“

vzpomíná dojatě Antonín Zelenka na výlet svých snů. „A koně, jako by poznali, že jen já jsem vzhledem ke svému věku už dost churavý, ale že jsem se na ně tak moc těšil, mne okamžitě obklopili. Ostatních si vůbec nevšímali, ale se mnou se celou hodinu doslova mazlili, vískali se mi o obličej a hladili mě nozdrami po vlasech, jako by věděli, že jsem přijel za nimi, že jsem se s nimi přijel rozloučit. Bylo to tak překrásné a intenzivní, že se to vůbec nedá slovy popsat.“

313. československá stíhací perut RAF v Nových Sedlicích

Po hodině mazlení s koňmi ještě dojatého Antonína Zelenku a jeho rodinu pozvali manželé Štivarovi a Kateřina Střížová na malé posezení u kávy a bábovky. „A udělali jsme moc dobře,“ dodává Kateřina Střížová, „protože jsme s úžasem zjistili, že aniž by to tušili, mají toho Antonín Zelenka a Ben Štivar s manželkou hodně společného.“

„Pana Zelenku jsem neznal a o tom, že létal na letounu spitfire, jsem nevěděl,“ říká Ben Štivar, kterého překvapilo, že se z pána v letech, kterého rodina přivezla podívat se na koně, vyklubal bývalý letec, se kterým si toho bude moci tolik říct. Ukázalo se totiž, že prastrýc Bena Štivar byl během bitvy o Británii za druhé světové války jedním z legendárních letců 313. československé stíhací peruti RAF, byl to jeden z hrdinů, díky kterým se mladý Antonín Zelenka kdysi přihlásil do armády! „Na cokoli z oblasti letectví z té doby přišla řeč, ať už to byla technika, nebo smutné osudy našich letců z Anglie po nástupu komunismu, ve všem jsme si notovali, jeho znalosti byly dokonalé, bylo to neuvěřitelné,“ dodává nadšeně Antonín Zelenka. Z přátelského krátkého posezení se vyklubaly tři hodiny vášnivé debaty, která by jistě trvala déle, kdyby ji nepřerušil silný liják. „A to ještě nebylo vše. Nakonec jsme ještě zjistili, že mně a mé manželce pan Zelenka hrál na Hradci nad Moravicí na svatbě,“ dodává Ben Štivar.

Potkali se lidé, kteří se měli poznat

„Jsem už v praxi delší dobu, ale poznala jsem jen velmi málo lidí, kteří v sobě mají i přes svůj věk a prožitá trápení tolik optimismu a naděje jako pan Antonín Zelenka. Je to úžasný člověk a já jsem moc ráda, že jsem mu mohla pomoci splnit jeho velké přání,“ uzavírá zdravotní sestra Kateřina Střížová. Sestra, která pomohla Antonínu Zelenkovi splnit jeho sen a přispěla k setkání lidí, kteří se určitě měli poznat.

„Ani si neumíte představit, jak neuvěřitelně překrásný den jste mi připravili. Už jsem ani nevěřil, že mne za života ještě něco tak nádherného potká,“ vzpomíná stále s nadšením Antonín Zelenka a vyřizuje velké díky všem, kteří se podíleli na překrásném zážitku, na který bude vzpomínat ještě velmi dlouho.

